

1875. Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt man kan bruge den nugældende Lov som Udgangspunkt. Tilsyneladende skulde det synes at være vanskeligt, idet nemlig den nugældende Lov skelner mellem almindelige Fragtskibe og Passagerskibe og begrænser Tilsynet for Fragtskibenes Vedkommende til Kedelen, medens Passagerskibe underkastes Tilsyn saavel paa Kedel og Maskine som paa Skibet. I Praksis har Forholdet imidlertid udviklet sig saaledes, at Tilsynet altid foretages som foreskrevet for Passagerskibe, saa snart vedkommende Skib har indrettet Plads til om end nok saa faa Passagerer. Resultatet har været, at af samtlige Skibe, der ere bleyne underkastede Tilsyn i det forløbne Tidsrum, ere 95 pCt. bleyne underkastede det større Tilsyn, medens kun 5 pCt. ere bleyne underkastede Tilsyn udelukkende paa Kedlerne. Man kunde derfor bruge den nugældende Lov som Udgangspunkt, naar man nøjere præciserede Betegnelserne for de to Slags Skibe, Fragt- og Passagerskibe, og samtidig foreskrev et Syn af selve Skibet og af hele Maskinen for samtlige Skibe. Det er altsaa deri, det foreliggende Lovforslag, der, som sagt, er bygget paa Kommissionens Forslag, adskiller sig fra den nugældende Lov, og derved at det er blevet noget strengere.

Den største Vanskelighed, Kommissionen har staaet over for, er Spørgsmaalet om, hvor vidt man turde drive sine Fordringer, hvor højt man turde stille Betingelserne for, at Skibene maatte bruges i vedkommende Fart. Det er en Kendsgerning, at det er let at lovgive, naar man kun vil se hen til i videst Udstrækning at sikre Menneskeliv og Gods; men hertil kan man ikke indskrænke sig, det maa paa den anden Side ogsaa iagttages, at man ikke kommer de private Interesser, Redernes og Sønæringens, for nær. Kommissionens Medlemmer have imidlertid været enige om alle Betænkningens Enkeltheder, skønt der blandt dem var mindst tre Personer, der ifølge hele deres Livsstilling vare stærkt kaldede til at værne om de private — Redernes og Ejernes — Interesser. Forslaget, saaledes som det er afgivet af Kommissionen, afviger overhovedet meget lidt fra det foreliggende Forslag, saa lidt, at man næsten kunde være fristet til at foreslaa, at Lovforslaget skulde gaa videre uden nærmere Behandling. Det omfatter imidlertid i sig selv saa mangfoldige Enkeltheder — og mere endnu gælder dette de Bilag, der ere

knyttede til det, og som skulle være Mønstre eller Paradigmaer for de ministerielle Bekendtgørelser, der skulle udstedes — at det er vanskeligt for en enkelt Mand at paatage sig Ansvaret for at anbefale Lovforslagets umiddelbare Fremme. Jeg ønsker Loven fremmet, og jeg ønsker den fremmet saa hurtig som muligt, men jeg ønsker tillige, at andre end jeg selv skulle dømmе om den.

Med Hensyn til de Afvigelser, der i det foreliggende Forslag ere gjorte fra Kommissionens Forslag, kan jeg kun sige, at de ikke ere talrige, og at de fleste af dem ere saa naturlige og saa fornuftige, at man kan tiltræde dem. Om enkelte Smaaforandringer kan der være Tvivl. — Hvad det drejer sig om at afgøre gennem en saadan Lov, er for det første Omraadet for Undersøgelsen og dernæst Maaden, hvorpaa denne skal foretages. Hvad Omraadet angaar, har jeg allerede antydnet, at det er noget større end tidligere, idet alle Dampskibes Maskiner skulle undersøges, men dog med en vis Begrænsning, idet der er gjort Forskel mellem Fragtdampere og Passagerdampere. En Ting, som er af stor Betydning ogsaa med Hensyn til Fragtdampere, er den Kendsgerning, at Kedlerne, som allerede efter den nuværende Lov skulle synes ikke er det eneste, der kan frembringe Ulykker. Kedelsprængning er en ganske overordentlig farlig Ting, det vide vi, men mangfoldige Ulykker paa Søen fremkaldes ved Sprængning af Lederøene fra Kedelen til Maskinen, mangfoldige Uheld indtræde paa Grund af, at Skrueaksler blive forvredne eller knækkede. Andre Uheld indtræffe ved, at Aksellejerne blive forskubbede, eller endelig derved, at enkelte mindre stærke Dele i Maskinen give sig, og at Maskinen som Følge deraf bliver ubrugelig. Eftersynet maa derfor fornuftigvis omfatte alle Skibe, men med en stærk Begrænsning af, hvorvidt det skal drives ved enkelte Slags Skibe. I den Retning er der givet detaljerede Bestemmelser i Lovforslaget.

Med Hensyn til Tilsynet har Kommissionen været lidt betænkelig særlig af pekuniære Hensyn. Kommissionen kunde have ønsket, at Tilsynet lagdes i Hænderne paa Fabrikinspektionen, der har en stor Erfaring fra Landjorden i den Retning, men paa den anden Side mente man, at Oprettelsen af et saadant særligt Departement, om man kan kalde det saa, eller en saadan særlig Afdeling under Fabrikinspektoratet vilde paaføre Staten for store Udgifter. Kommissionen foreslog derfor